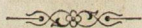

Тува си је лошо место;
 Тук' шета Турчинъ Войвода
 Сосъ триста души сеймени,
 Мои-отъ пѣрви душманинъ.“
 Тогай веле Димни Марко:
 „Ангелино, пѣрва любовь!
 Нимъ сѣ грижи ти за мене,
 Извикни си, запеи си!“
 И она го послушала,
 Извикнала една песна
 Речовита, гласовита;
 Гласовита въ сино небе,
 Речовита по с'ѣ земя.
 Нель си дочу Войвода-та;
 Тогай веле на дружина:
 „Гласови сѣ Ангелини!“
 Та станаха, сѣ свалиха,
 Сѣ свалиха одъ гора-та,
 Па фатиха Димни Марка,
 Во железо г' оковаха,
 Искараха остра сабя,
 Да му сечатъ руса глава.
 Тогай веле Ангелина

Ангелина цѣрноока:
 „Варай, варай ти Войводо,
 Мои пѣрви ти любене!
 Ти сѣ молямъ, да ми дадешъ
 Да ми дадешъ остра сабя,
 Да погубамъ сама него,
 Да му сечамъ руса глава.“
 Излѣже сѣ Войвода-та,
 И даде ѿ остра сабя.
 Та намахна и пресече
 Дребенъ синджиръ одъ рѣце-то,
 Па му даде остра сабя.
 Ка' си стана Димни Марко,
 Сѣ развѣрте лево десно,
 Си пресече сеймени-те;
 Останалъ самъ Войвода-та.
 Го фатиха, му одсечеха
 Бѣли рѣце одъ лакти-те,
 Бѣли нодзе одъ колена,
 Му извѣртеха цѣрни очи,
 Г' оставиха на бѣли чешми,
 Кой одъ тамо ми помине,
 За бога нему да даде.

115.

Секуловъ гробъ.

Поминале млади кираджии,
 Поминале край порти Секулой.
 'И опитвितъ Секуло'а майка:
 „Айви вие млади кираджии!
 Аль минафте река чемерліа,
 Аль минафте край више Кѣпина,
 Аль видофте гроба Секуло'а!“ —
 „Айти тебѣ Секуло'а майко!
 Си минафме река чемерліа,
 И минафме край више Кѣпина,
 Иѣ видофме гроба Секуло'а,
 А на глава кѣрстетна байрака,